

Vastapuoli: Autoritatea de Supraveghere Financiară

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko SEUT 63 artiklaa ja sitä seuraavia artikloita, kun niitä luetaan yhdessä direktiivin 2004/25/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan ja direktiivin 2001/34/EY ⁽²⁾ 87 artiklan kanssa, tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädäntökehykselle [nyt tarkasteltavassa tapauksessa CNVM:n määräyksen nro 1/2006 2 §:n 3 momentin j kohdalle], jossa säädetään yhdessä toimimisen laillisesta olettamasta sellaisten yhtiöiden omistuksen osalta, joiden osakkeilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla ja jotka rinnastetaan vaihtoehtoisin sijoitusrahastoihin (ja joista käytetään nimitystä "societăți de investiții financiare (SIF)" (rahastosijoitusyhtiö)), kun kyseessä ovat

- 1) henkilöt, jotka ovat tehneet tai tekevät yhdessä liiketoimia, riippumatta siitä, onko niillä yhteyttä pääomamarkkinoihin
- 2) henkilöt, jotka käyttävät liiketoimissaan varoja, joilla on sama alkuperä tai jotka ovat peräisin eri tahoilta, jotka ovat niin sanottuja asianomaisia henkilöitä?

⁽¹⁾ Julkisista ostotarjouksista 21.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/25/EY (EUVL 2004, L 142, s. 12).

⁽²⁾ Arvopaperien ottamisesta viralliselle pörsstilistalle sekä siihen liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta 28.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/34/EY (EYVL 2001, L 184, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 30.4.2019 — MH Müller Handels GmbH v. MJ

(asia C-341/19)

(2019/C 255/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: MH Müller Handels GmbH

Revision-menettelyn vastapuoli: MJ

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko todettu, direktiivin 2000/78/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu uskuntoon perustuva välillinen erilainen kohtelu, joka johtuu yksityisen yrityksen sisäisestä säännöstä, olla asianmukainen vain silloin, jos tämän säännön mukaan kiellettyä on kaikkien näkyvien uskonnollisen, poliittisen ja muun maailmankatsomuksellisen vakaumuksen tunnusmerkkien käyttö, eikä ainoastaan huomiota herättävien, suurikokoisten tällaisten tunnusmerkkien käyttö?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:
 - a) Onko direktiivin 2000/78/EY 2 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 10 artiklasta ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 9 artiklasta johtuvat oikeudet voidaan ottaa huomioon arvioitaessa sitä, onko todettu uskuntoon perustuva välillinen erilainen kohtelu, joka johtuu yksityisen yrityksen sisäisestä säännöstä, jossa kielletään huomiota herättävien, suurikokoisten uskonnollisen, poliittisen ja muun maailmankatsomuksellisen vakaumuksen tunnusmerkkien käyttö, asianmukainen?

- b) Onko direktiivin 2000/78/EY 2 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että perustuslaintasoiset kansalliset säännökset, joilla suojataan uskonnonvapautta, voidaan ottaa huomioon direktiivin 2000/78/EY 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina edullisempina säännöksinä arvioitaessa sitä, onko todettu uskontoon perustuva välillinen erilainen kohtelu, joka johtuu yksityisen yrityksen sisäisestä säännöstä, jossa kielletään huomiota herättävien, suurikokoisten uskonnollisen, poliittisen ja muun maailmankatsomuksellisen vakaumuksen tunnusmerkkien käyttö, asianmukainen?

- 3) Jos kysymyksiin 2a ja 2b vastataan kieltävästi:

Onko arvioitaessa määräystä, joka perustuu yksityisen yrityksen sisäiseen sääntöön, jossa kielletään huomiota herättävien, suurikokoisten uskonnollisen, poliittisen ja muun maailmankatsomuksellisen vakaumuksen tunnusmerkkien käyttö, perustuslaintasoisia kansallisia säännöksiä, joilla suojataan uskonnonvapautta, jätettävä soveltamatta unionin primaarioikeuden vuoksi, vaikka unionin primaarioikeudessa, esimerkiksi Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 artiklassa, tunnustetaan kansalliset lainsäädännöt ja käytännöt?

(¹) Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (EYVL 2000, L 303, s. 16).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 16.4.2019 — EUflight.de GmbH v. Eurowings GmbH

(asia C-342/19)

(2019/C 255/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: EUflight.de GmbH

Vastaaja: Eurowings GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 261/2004 (¹) 4, 5, 6 ja 7 artiklan säännöksiä tulkittava siten, että lentomatikustajilla, jotka kuljetetaan varatulla lennolla lopulliseen määräpaikkaan yli tuntia ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa, on asetuksen 7 artiklaa vastavasti sovellettaessa oikeus korvaukseen?
- 2) Voidaanko korvausta 7 artiklan 2 kohdan nojalla alentaa lennon pituuden perusteella, jos saapumisaika on aikaisempi kuin kyseisessä säännöksessä mainitut viivästyneet saapumiset ja jopa aikaisempi kuin aikataulun mukainen saapumisaika?